

POKUS O KONKRETIZACI OTÁZEK K SYNODĚ

1. NA SPOLEČNÉ CESTĚ:

Kdo mezi nás do kostela a do společenství chodí (věk, vzdělání, sociální postavení) a kdo nám tam chybí? Kdo s námi sympatizuje, i když zůstává v opodál, a jak ho přitáhnout? Kdo a proč se nám vyhýbá či je k nám kritický či dokonce nepřátelský? Koho v kostele či ve společenství vidíme rádi a kdo nám tam naopak vadí? S jakým typem farníků či duchovních mám problém a proč?

Kteří lidé nám z kostela či společenství tiše mizí a proč? Jak o sobě lépe vědět, aby farník nebyl zapomenut, když zestárne, onemocní, nemůže přicházet na mši? Co bych sám v nouzi od církve či farnosti očekával? Jakou podporu? Co mohu sám pro lidi v nouzi udělat?

Co mi vyvstane na mysli, když se řekne církev? Co mne napadne, když se řekne farnost? Co mohu udělat pro farnost? Co nabízím? Byl jsem s nabídkou odmítnout? Narazil jsem na nezájem? Jaký je můj „sen“ o církvi, o naší diecézi a farnosti?

Cítím spoluodpovědnost za dění ve farnosti či v diecézi? Přemýšlím o tom, jak bych se mohl aktivně zapojit do života farnosti?

2. NASLOUCHAT:

Komu v církvi rádi nasloucháme? Kdo je pro nás skutečnou duchovní autoritou? Koho možná přehlízíme a ignorujeme? Co nám schází v kázáních a katechezích? Jaké kázání se mi líbí? O čem bych chtěl slyšet? Mluvit více o cíli (nebe) nebo o cestě (morálka), o pozemských skutečnostech? Více o věrouce nebo o praxi, duchovním životě? Jak se stavím k zmínkám o politice v promluvách?

Proč jsme někdy vůči nevěřícím nesrozumitelní? Proč je to, co říkáme, nezajímá? Proč se někdy stydíme a často mlčíme? O čem z nauky církve neumím mluvit, co nedokážu obhájit či vysvětlit?

Co z kázání a nauky církve je pro mne problematické, nesrozumitelné? Na jaké názory v církvi jsem alergický? Kdy při kázání vypínám, nebo co mne vytočí? Jaké fráze v církevní mluvě mi vadí? V čem nás mohou lidé „z venku“ oprávněně kritizovat? V čem špatně svědčíme, proč jsme někdy nevěrohodní? Jak být autentičtějšími svědky?

Mám prostor vyjádřit svůj názor k dění ve farnosti? Vnímám, že má o můj názor někdo zájem? Jakou zkušenost mám s nasloucháním v církvi? Jsem ochoten vyslechnout mínění druhého, případně přehodnotit svůj postoj?

3. UJMOUT SE SLOVA:

O čem se mezi sebou často rozhádáme, co naopak zametáme pod koberec, o čem raději mlčíme? Jak pravdivě označit zlo, hřích a přitom neponížit, nezranit druhého? Jak se vyhnout vzájemnému odsuzování a nedůvěře mezi stoupenci jednotlivých názorových proudů v církvi?

Jak více propojit duchovní a laiky, aby si lépe rozuměli a chápali své problémy, potřeby i omezení? Jakou formou se setkávat mimo bohoslužby? Jak často? S kým? S kým se mi setkávat nechce? Do čeho by měli hovořit farníci a co by se mělo přenechat na rozhodnutí duchovního správce? Za co by měli převzít zodpovědnost laici a nezatěžovat s tím kněze? Co by kněz neměl přenášet na farníky? Do čeho by kněz neměl laikům hovořit?

Ke komu se hlavně obracet a hlavně mluvit? K střední třídě, vzdělanějším lidem, k okrajovým skupinám, k mladým, starším? Jak hodnotím křesťanská média? Která mi vyhovují, která spíše mívám, s kterými většinou nesouhlasím?

4. SLAVIT:

Jak často bychom chtěli ve farnosti mši sv.? Má být raději každou neděli alespoň bohoslužba slova nebo raději jednou za čas mše sv.? Dojedeme raději na mši do centrální farnosti, nebo raději budeme mít u nás bohoslužbu slova? Jak bych viděl svoz farníků auty nebo autobusem? Zapojil bych se?

Jak získat kostelníky, ministranty, varhaníky? Platit jim, či zdarma? Byla by farnost schopna a ochotna si platit kněze?

Co mi komplikuje účast na bohoslužbách? Co mi při nich vadí, obtěžuje, co se mi naopak líbí, co bych uvítal? Mám raději mši kratší, stručnou, nebo delší slavnou? Kázání spíše poučné delší, nebo kratší spíše povzbuzující? Líbí se mi přímlyvy spíše aktuálně reagující na situaci, nebo spíše obecné? Jaké další pobožnosti pořádat (Liturgie hodin, požehnání, adorace)? Jak si umíme všimnout lidí, kteří přijdou na bohoslužby nahodile? Jak vnímám liturgické akce mimo kostel – v přírodě, na náměstí apod.? Působí to na okolí sympaticky či rozpačitě?

Slavit křest jako spíše rodinnou záležitost nebo při nedělní mši sv. s celou farností? Jak vidím přítomnost dětí na mši? Ruší mne, nebo mám radost? Měly by být na celé mši či jen na nějakou její část a mít společný program jinde?

Zažívám nějaký problém se svátostí smíření? Něco, co mi brání chodit častěji? Jak se podílet jako celá farnost na svatbách, aby se snoubenci necítili osamoceni? Jak konkrétně podporovat rodiny? Jak podpořit katechumeny, aby se cítili součástí společenství? Proč je málo duchovních povolání? Co pro to mohou udělat rodiče? Nač si naopak v této věci dát pozor? Chceme kněze stoprocentní, i když jich bude minimum, nebo raději více průměrných?

5. SPOLUZODPOVĚDNOST ZA MISIJNÍ POSLÁNÍ:

Jak mohu osobně šířit svou víru, svědčit? Co mi v tom brání? Jaké s tím mám zkušenosti a odezvy? Na jaké problémy narážím? Co mi vadí na některých formách evangelizace? Jak bych sám nechtěl být evangelizován? Co může spíš druhé odpuzovat? Jak, od čeho začít? Jak se věnovat hledajícím, lidem na počátku a v průběhu konverze? Je lépe věnovat se podpoře misijní činnosti v zahraničí, ve vzdálených zemích, nebo v domácím prostředí?

Jak vyučovat náboženství? Ve škole či na faře nebo v domácnostech? Učit spíše poznatky, fakta, věrouku a morálku či spíše učit děti modlitbě a vnímavosti pro duchovní věci?

Jak se při hlásání vyhnout moralizujícímu zákonictví a současně dostát Božím přikázáním? Jaké formy evangelizace se nám osvědčují a co naopak selhalo? V čem bychom se měli více snažit, zdokonalit a co naopak netlačit a přenechat Bohu? Jaké formy preevangelizace se osvědčují?

6. VÉST DIALOG V CÍRKVI A VE SPOLEČNOSTI:

Na jaké problémy narážíme ve vztahu k úřadům? Kde s nimi naopak máme dobré zkušenosti? Jak si lépe porozumět s nevěřícími, ale vstřícnými představiteli úřadů či firem? Jaká nebezpečí číhají při vztahu se státní mocí či bohatými sponzory? Jaké kulturní akce pořádat v kostelích a co nikoliv? Jaké politické akce dovolit v rámci farnosti a co už nikoliv? Jak jednat s těmi, kdo se k nám staví nepřátelsky? Kdy se hájit a kdy ignorovat?

Jak se chovat k „nestandardním“ křesťanům, „disidentům“, reptalům, veřejným hříšníkům, abychom je neztratili? Jak si poradit ve společenství s psychicky nemocnými? Jak se vyrovnat s problematickým či dokonce nemorálním knězem. Raději alespoň nějaký či raději žádný, než takový?

Kdo má pomáhat lidem v nouzi? Spíše profesionální zaměstnanci či spíše dobrovolníci? Z čeho pomoc hradit? Z účelových sbírek, za prostředků farností, z rozpočtu diecézí?

Co nám vadí na bezdomovcích, co od nich můžeme požadovat? Jak poznat co opravdu chtějí a potřebují, co jim prospěje a je to reálné? Máme pomáhat spíše těm, kdo jsou v nouzi u nás, v okolí, nebo v misijních oblastech, kde je těžká nouze? Jaké jsou u nás postoje k migrantům? Kteří

jsou pro nás přijatelní a s kterými máme potíže? Co nám na nich vadí a co bychom od nich požadovali. Co jsme jim ochotni poskytnout?

7. S JINÝMI KŘESŤANSKÝMI DENOMINACEMI:

Co se nám líbí, čím bychom se mohli inspirovat u jiných náboženských společenství? Co je u nich naopak pro nás varováním? Jaké máme vztahy s místními nekatolíky? Jaké máme zkušenosti v této oblasti, v čem spolupracujeme, v čem si konkurujeme, kde jsou případné třecí plochy?

V čem se lišíme a co nás pojí? Jak jim ukázat, proč jsme katolíky a neranit je?

8. AUTORITA SPOLUÚČAST:

Co mi v chování kněze imponuje a co mi vadí? Co mi imponuje v chování ostatních věřících a co mi u nich vadí? Chci, aby mne kněz varoval, když jedním špatně, dělám chybu, nebo má raději mlčet a modlit se za mne? Umím taktně, citlivě napomenout chybujícího bratra či sestru? Měl bych napomenout chybujícího kněze? Jak to udělat citlivě? Nebo jej raději „nahlásit“ představeným?

Nasloucháme tomu, co se v kostele říká (přímluvy, ohlášky, kázání), je to srozumitelné? Nebo si děláme vlastní „modlení“ a vypínáme? Co jsem ve farnosti ochoten dobrovolně dělat a s kým? Co dělat nechci či nedokážu? S kým spolupracovat nechci či nedovedu? Na co jsem ochoten přispívat a nač ne? Známe ekonomickou situaci farnosti či diecéze? Považuji za potřebnou farní radu, nebo raději vše přenechám na zodpovědnosti kněze?

Jak můžeme podpořit svého kněze? Jak podpořit duchovní povolání? Chci, aby spíše rozhodoval místní farář či raději biskupství? Co jste si zapamatovali z přípravy Plenárního sněmu české církve, co vám to přineslo a v čem vás to zklamalo?

9. ROZLIŠOVAT A ROZHODOVAT:

Měli by členové farní rady nést hmotnou zodpovědnost za svá rozhodnutí? Jak lépe využít nadaných, šikovných lidí ve farnosti, jak je objevit, jak jim dát možnost, jak je motivovat? Jak dát najevo co od nich očekáváme a potřebujeme? Koho k rozhodování raději nepouštět, na koho si dát pozor, s kým bývají problémy? Jaké jsme v okolí měli dobré příklady kněží i laiků, co nás inspirovalo a co naopak varuje? Co ve farnosti a v církvi zveřejňovat a co naopak ponechat diskrétní? Jak se navzájem lépe informovat o problémech a radostech ve farnosti? Jak o sobě lépe vědět? Jak se poznávat i mimo kostel?

10. FORMOVAT SE V DUCHU SYNODALITY:

Kdy jsem se cítil církví, farníky, knězem, opomenout, odstrčen, odsouzen? Kdy mi naopak pomohli? Stalo se mi, že jsem někoho potřebného přehlédl?

Jakými způsoby vyučovat ve víře dospělé? Jak jim pomoci na cestě k větší zralosti a k větším znalostem? Jak využít své zkušenosti a znalosti pro druhé a přitom je neotrávit? Jak se stavět k těm, kdo hlásají chybné či extrémní názory a postoje? Jak odlišit zneužití autority, poslušnosti, duchovní manipulaci a jak na to reagovat?

Kdo by měl vyučovat náboženství? Duchovní či profesionální katecheti, nebo dobrovolníci? Učit ve škole či na faře?